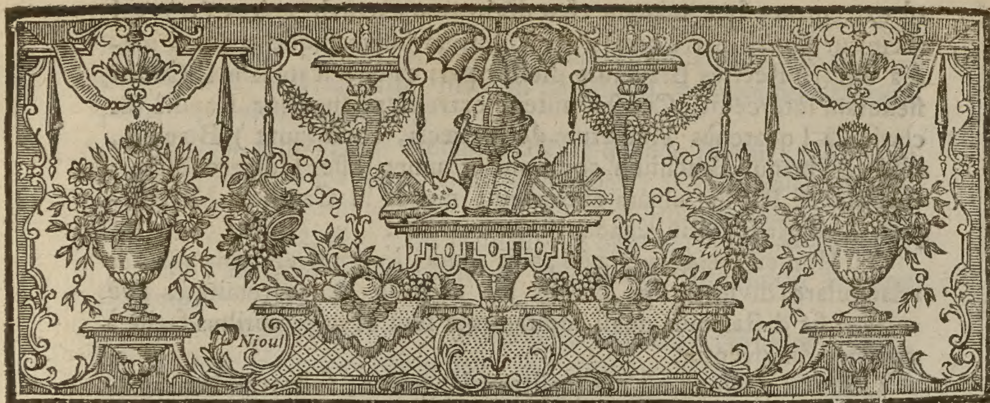

D. O. M.

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

T carnearum partium, ſic & oſſearum vitium non eſt unicum : oſſa molleſcere, tumoribus affici, incurvari, oblita prioris formæ, sùs dèque turpiter & ridiculè, in inſuetas mille figuras contorqueri notum eſt ; ſunt enim multæ cauſæ quæ valent mutare indolem liquidi oſſa permeantis ; hi ſunt oſſium hoſpites inimici : ſed utinam ſoli ! quot malorum catervis libera foret humana gens, ſi ab extraneis nihil timendum haberet ! quot ſunt corpora dura aut contundentia, tot ſolutæ cohæſionis cauſæ. Poſſunt igitur oſſa rumpi transverſa, ſecundùm longitudinem fiſſa dehiſcere, directè aut obliquè cædi, diſſilire in fragmenta, collidi, deprimi, contundi, &c. his tot malis obviam ire vetant præſcriptæ limites ; de Humeri fracturâ ſimplici, præmiſſis quibuſdam Anatomicis compendiosè agemus.

CONSUETA eſt Corporis humani diviſio in truncum & artus, artuum verò in ſuperiores & inferiores ; omiſſis trunco & extremitatibus inferioribus, nobis occurrunt ſuperiores quæ Brachia dicuntur : multiplex porrò Brachii ſignificatio, ſcilicet : quatenùs à ſummo Humero

ad extremam uſque manum, ſeu digitorum excurrit apices (*a*) vel accipitur pro eâ parte quæ inter Cubitum ſummamque manum media eſt. (*b*) Rectiùs Brachium dicitur pars ea quæ ſcapulam & Cubiti flexuram intercedit. Conſtat autem extremitas ſuperior ſcapulâ & claviculâ (quatenùs Humerum ὦμος græcis, conſtituunt) Brachio, ulnâ & manu. Brachium componitur unico oſſe Humero dicto; Cubitus & Radius ulnam efformant; manus in Carpum, Metacarpum & digitos diſtinguenda venit.

Os Humeri, Βραχίων græcis, aliis ἀγκών, longum eſt, inæqualiter triangulare; dividitur in corpus ſeu διάφυσιν & extremitates ſive ἐπιφύσεις ſic dictas quia quaſi additamenta ſunt & in junioribus facilè à corpore dimoventur.

Corpus Humeri eſt inæqualiter triangulare, ſubrotundum ſuperiùs ubi eminet duabus ſtriaturis ſinuoſitatem intercipientibus; harum interna, tuberoſitati minori, impreſſione muſculosâ, reſpondet; altera elongatur ad tuberoſitatem majorem tribus donatam veſtigiis muſculoſis, ſuperiore ſcilicet, medio & inferiore quod poſterius dicitur: has infrà tuberoſitates reperitur depreſſio quæ collum audit; ſuprà verò eminet caput ad interiora nutans & circà quod occurrunt aſperitates quibus inſeruntur membrana & ligamentum capſulare dictum. Parti mediæ & ſuperiori Humeri occurrunt ſtriaturæ & loca hirſuta totidem muſculorum inſertiones: inferior hujus oſſis pars triangularis apparet cujus anguli laterales deſinunt in Condylos internum ſcilicet & externum. Condylus internus præminentior externo videtur & ipſius tuberoſitas, quatuor circiter digitis versùs mediam oſſis partem, foramine donatur tuto arteriæ medullaris itinere. Anterior poſteriorque hujus oſſis facies convexæ abeunt in duas foveas anteriorem ſcilicet & poſteriorem, in extenſione & flexione Cubiti, duos ulnæ proceſſus alternatìm excipientes.

Inarticulatur Humerus ſuperiùs ſcapulæ, per eam diarthroſeos ſpeciem quæ enarthroſis dicitur: hâc articulatione ad omnes motus, in ſcapulæ cavitate, quæ multâ amplificatur cartilagine validiſque firmatur ligamentis, circùmverti poteſt. Ima porrò Humeri pars tres veluti proceſſus diſtinctos & inæquales habet, duos verò ſinus ità ut trochlearum formam effingant: undè & trochlea dicitur cui ulna per ginglymum unitur & motu recto duntaxat movetur. Connectitur præterea Humerus cum radio per diarthroſin ſed ſuperficiariam quâ radius, ulnâ quieſcente, in pronùm ſupinùm que agitur.

Fracturæ nomine intelligenda venit omnis ſolutio continui in oſſe, ab inſtrumento contundente: cùm autem Humerus ſit os longum, in

(*a*) Veteres Brachium vocârunt partem Brachii inferiorem: Ariſtotel. I. Hiſtor. anim. Cap. 15. Galen. in 1. Hypocr. de articul. Celſ. ait Brachium conſtare ex Cubiti oſſe ac radii. Lib. VIII. Cap. I.

(*b*) Paaw, de Oſſibus pag. 150.

tres partes divisum, triplex emergit Humeri fractura, scilicet: quæ fit in medio osse, propè caput vel in condylorum vicinio. De fracturâ Corporis Humeri dicturis, hanc in simplicem, compositam & complicatam dividere sufficiat.

SIMPLEX nuncupatur Humeri fractura quando in unicâ ossis parte reperitur, nec ullus adest coalitionis obex: si in duabus partibus disrumpatur os, composita dicitur; si verò contusione majori, luxatione, hæmorragiâ, aliisvè fiat accidentibus obnoxia, complicata audit.

VISU, tactu & crepitatione ut plurimùm dignoscitur Humeri fractura.

PROGNOSIS pro variâ specie differt; complicata enim compositâ deterior; hæc simplici pejor: desumitur quoque prognosis ab Humorum crasi (*a*) duratione fracturæ, tempore anni, (*b*) loco ossis læsi, &c. (*c*)

TRIBUS præsertim mediis perficitur Humeri fracti curatio: scilicet 1°. repositione partium in situm naturalem, 2°. retentione partium in juxtà-positione firmatarum 3°. unitarum retentarumque consolidatione enato callo.

REPOSITIO partium in situm naturalem triplici momento peragitur; extensione, contra-extensione & coadunatione.

EXTENSIO & contra-extensio quàm aptissimè fient si, ægro in altiori sede collocato, brachium supremum firmiter comprehendat minister unus; alter verò, apprehensâ quæ reperitur infrà fracturam parte; brachium rectâ trahat atque extendat, ambo in opposita tendentes; tunc Chirurgus diffractam partem manibus amplectitur, & fragmenta in suas sedes reponit.

PARTIUM in juxta-positione retentio fit mediantibus *spleniis*, ferulis, fasciis, &c. quæ nomine deligationis fracturæ Humeri intelliguntur, in fracturâ simplici aut compositâ: fit autem hæc deligatio sequenti ordine scilicet: splenium semi-ulnâ longum, quatuor digitis latum & in quatuor capita fissum, vino calido & spiritu-vini, aliovè liquore madidum parti fractæ ità imponitur ut quatuor capita sese invicem adhæquatè comprehendant; deindè fascia sex ulnas longa, tribus digitis lata, in ipso loco fracturæ ter circumducitur & per ductus spirales obtusos, gallicè, *doloires*, ad Humeri caput ascendit & per similes ductus descendit ad inferiorem hujus ossis partem; in itinere,

(*a*) Vidit Celeberrim. Wanswieten mulierem cui os humeri fractum fuit & posteà restitutum ex arte, sed nunquam coaluit, licet in flore œtatis esset. tom. I. Commentar. in Boerrhaav. Aphorif. pag. 522. Tales casus memorant Ruischius adversar. Anatom. Decad. 2. n°. 11. pag. 6. & Obferv. Anatom. Chirurg. Obf. IV. pag. 8. Obfervavit Hildanus, in gravidis, difficiliorem fieri ossium fractorum consolidationem Cent. V. Obf. LXXXVII. pag. 484.

(*b*) Monet Hypocrates Calidum ossium fracturis plurimùm conferre. Aphor. Sect. V. n°. XXII.

(*c*) Cels. Lib. VIII. Medecin. Cap. X. pag. 530.

triplex rursùs circularis ductus loco fracto instituitur ; mox quatuor ferulis chartis vè crassioribus octo digitis longis, uno pollice latis, spleniis involutis & liquoribus suprà laudatis madentibus, in quatuor Brachii facies impositis, fascia denuo per ductus spirales, à condylis Humeri ad fracturam assendit, factoque rursùs circulari ductu triplici, ad caput ossis assendit, rursùsque descendit infrà cubiti flexuram quam, impositis quibusdam spleniis, ità ambit ut articulatio à fasciâ libera maneat facilior que fiat cubiti flexura. Tunc ductibus spiralibus rarioribus magisque ab invicem remotis, assendentibus & descendentibus, pro ut datur fasciæ longitudo, firmatur impositoque suspensorio gallis *écharpe* perficitur deligatio. Fasciam octodecim capitum in fracturâ complicatâ utpotè faciliorem & accidentibus accommodatiorem arbitramur.

Consolidatio fragmentorum in debitâ positione firmatorum nullo artis molimini debetur ; fit enìm verâ unione substantiæ, eodem modo ac in vulneribus partium mollium deperdita regenerantur ; undè liquet solam Corporis humani fabricam totum hoc opus absolvere, dùm bonæ indolis liquida, per vasa proportionalia, apto impetu & debitâ copiâ ad locum læsum feruntur. (*a*) in eo duntaxat versatur ars, ut venæ sectionibus plùs minùsvè repetitis, fotibus emollientibus, resolventibus, aliisvè juxtà varias indicationes, idoneâ que tùm medicamentorum tùm victûs ratione, mutetur humorum perversa crasis, naturaque opis suæ dives, possit muneribus suis opportunè & placidè potiri : ipsa enìm suæ conservationi indesinenter invigilat.

(*a*) Wansvieten, tom. 1. pag. 524.

Has Theses, Deo Duce, & *Præside* M. JOANNE-CLAUDIO MERTRUD, Artium & Chirurgiæ Magistro, *tueri conabitur* Nicolaus Leger, *Trecensis*, *Artium Liberalium Magister.*

De Troies

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

Die Sabbati 24â Octobris à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam. Anno R. S. H. 1761.

PRO ACTU PUBLICO

ET *MAGISTERII LAUREA.*

Typis P. Al. Le Prieur Collegii & Acad. Reg. Chirurg. Typographi, viâ San-Jacobeâ, sub signo Olivæ. 1761.